

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ
ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ КРАМАТОРСЬКУ
(ТУ ДБР у м. Краматорську)

вул. Героїв Небесної Сотні, 9, м. Краматорськ, Донецька область, 84333, тел. 0800350351, +38 (044) 339 5725
поштова адреса для листування: вул. Січових Стрільців, 94, м. Дніпро, 49069
E-mail: info@kram.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42331094

№ _____

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Дніпро

AS » травня 2025 року

Старший слідчий Третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Маріуполі) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Краматорську Фесенко Олена Вікторівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42025050000000027 від 17.03.2025, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Горячеву Василю Івановичу, 28.04.1968 року народження, уродженцю с. Николаївка, Шумяцького району, Смоленської області, РФ, громадянину України, зареєстрованому за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Острогорського, б.1, кв.2,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України за наступних обставин.

Відповідно до ст. ст. 2, 65, 68, 73 Конституції України суверенітет України поширюється на всю її територію. Україна є унітарною державою. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватись Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголосувала державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Статтями 124, 125, 128 Конституції України передбачено, що делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються. Судоустрій в Україні будується за принципами територіальності та спеціалізації і визначається законом. Створення надзвичайних та особливих судів не допускається. Призначення на посаду судді здійснюється Президентом України за поданням Вищої ради правосуддя в порядку, встановленому законом.

Відповідно до ст. ст. 17, 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва збройних сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умісел

на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і збройних сил рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту рф на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та збройних сил рф вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил рф, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та рф, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території рф службові особи генерального штабу збройних сил рф (далі – гш зс рф), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб збройних сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей рф, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестуючого потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених у виступі начальника генерального штабу збройних сил рф Герасимова В.В. перед академією військових наук рф з доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрина Герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоєнним заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестуючого потенціалу населення, інформаційним протиборством та воєнним заходам прихованого характеру.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами рф і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості рф на світовій арені, представники влади та збройних сил рф, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підливної діяльності.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів рф здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян рф і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до колишнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалось спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знущання над російськомовним населенням України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та збройних сил рф серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту російської федерації, що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ збройних сил рф поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим.

Також представниками влади і збройних сил рф вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

У березні-квітні 2014 року в населених пунктах Луганської та Донецької областей розпочалася збройна агресія рф шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України, 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «О поддержке акта о государственной независимости Донецкой Народной Республики», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецкая Народная Республика» (далі - «ДНР»).

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних об'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань рф, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» від 18.01.2018 № 2268-VIII, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» від 17.03.2015 № 254-VIII та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» від 16.09.2014 № 1680-VII визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України, бюджетні установи України, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 07.11.2014 № 595, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Резолюцією ПАРЄ № 2133 (2016) від 12.10.2016 «Засоби правового захисту від порушень прав людини на українських територіях, що знаходяться поза контролем української влади» визнано, що «ДНР» створена та підтримується, а також перебуває під ефективним контролем рф. При цьому, вона не має жодної легітимності ані за правом України, ані за міжнародним правом.

До складу «ДНР» увійшли громадяни України та рф, а також представники ряду злочинних громадських організацій, зокрема «Народное ополчение Донбасса», «Оплот» тощо. На території окупованої частини Донецької області учасники даного псевдодержавного утворення займаються залякуванням населення, вбивством громадян, захопленням адміністративних будівель органів державної влади і місцевого самоврядування та інших тяжких та особливо тяжких злочинів, що призводить до дестабілізації суспільно-політичної ситуації у державі.

Основним напрямом діяльності «ДНР» є насильницька зміна і повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території і державного кордону України у спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, шляхом створення незаконного державного утворення «ДНР» яке фактично повністю підконтрольне рф.

Незаконно утвореним органом «Народний Совет Донецкой Народной Республики» 24.04.2015 було прийнято закон № 34-ІНС «О Службе в органах внутренних дел» де визначено, що «...служба в органах внутренних дел - государственная служба, представляющая собой профессиональную служебную деятельность лиц на должностях в органах внутренних дел ДНР...» при цьому зазначено, що «... должностя в органах внутренних дел – должности сотрудников органов внутренних дел, которые учреждаются в органе исполнительной власти, осуществляющем функции по выработке и реализации государственной политики

и нормативно-правовому регулированию в сфере внутренних дел, его территориальных органах, подразделениях, организациях и службах...», а «... служба в органах внутренних дел осуществляется в соответствии с основными принципами построения и функционирования системы государственной службы ДНР».

Незаконно утвореним органом «Народний Совет Донецкой Народной Республики» 07.08.2015 було прийнято закон № 85-ІНС «О полиции» де зазначено, що «... полиция-это госуударственный вооруженный орган исполнительной власти, предназначенный для защиты жизни, здоровья, прав и свобод человека и гражданина, интересов общества и государства от противоправных посягательств, охраны общественного порядка и обеспечения общественной безопасности» та які у своїй діяльності керуються «...конституцией ДНР, законами и подзаконными нормативно-правовыми актами ДНР...»

Зазначені незаконні нормативно-правові акти псевдодержавного утворення «ДНР» прийнято всупереч чинного законодавства України, вони є протиправними й такими, що суперечать основоположним принципам Конституції України та іншим законодавчим актам України.

Наказом начальника Управління Міністерства внутрішніх справ України в Кіровоградській області від 31.05.2013 № 159 о/с дск полковника міліції Горячева Василя Івановича призначено на посаду начальника Олександрійського міського відділу УМВС України в Кіровоградській області.

Наказом начальника Управління Міністерства внутрішніх справ України в Кіровоградській області від 31.07.2013 № 288 о/с дск полковника міліції Горячева Василя Івановича звільнено з органів МВС у запас Збройних Сил за власним бажанням.

Відповідно до п.15 Перехідних положень Закону України «Про Національну поліцію» за колишніми працівниками міліції, у тому числі пенсіонерами, а також членами їхніх сімей, іншими особами зберігаються пільги, компенсації і гарантії, передбачені цим Законом для колишніх поліцейських, членів їхніх сімей, інших осіб.

Відповідно до ч.10 ст.17 ЗУ «Про міліцію» Працівники міліції складають присягу, текст якої затверджується Кабінетом Міністрів України. (Закон втратив чинність на підставі Закону N 580-VIII (580-19) від 02.07.2015, ВВР, 2015, N 40-41, ст.379).

Після захоплення частини Донецької області, в тому числі м. Донецька, членами незаконного державного утворення «ДНР», в умовах окупації частини території області, Горячев В.І., залишився у м. Донецьку Донецької області.

19.02.2022 керівництвом РФ в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, на тимчасово окупованій території Донецької області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Донецької області, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

На підставі Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 № 64/2022, затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 №2102-IX, в Україні із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб введено воєнний стан. Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 18.04.2022 №259/2022 внесено зміни у статті 1 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 "Про введення воєнного стану в Україні", затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указом від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-IX), та продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб.

У період часу з 15.03.2022 по 21.02.2023, у громадянина України Горячева В.І., який перебував на тимчасово окупованій території України у м. Донецьку Донецької області та який був обізнаний про факт ведення РФ агресивної війни проти України, усвідомлюючи умисел на допомогу державі агресору та її незаконним правоохоронним органам, створеним на тимчасово окупованій території, з метою завдання шкоди Україні, виник злочинний умисел, спрямований на добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території у м. Донецьку, Донецької області,

Горячев В.І., у період часу з 15.03.2022 по 21.02.2023 (точну дату та час досудовим розслідуванням встановити не представилося можливим), діючи умисно, знаходячись на непідконтрольній частині у м. Донецьку, Донецької області (більш точне місце органом досудового розслідування не встановлено), зі своїх особистих мотивів, усвідомлюючи протиправність своїх дій, бажаючи надати допомогу державі агресору та її незаконним правоохоронним органам, з метою завдання шкоди Україні, достовірно знаючи, що за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Горького, 61, знаходиться незаконний новостворений правоохоронний орган – «Министерство внутренних дел Донецкой Народной Республики», надав добровільну згоду невстановленим досудовим розслідуванням представникам держави-агресора та представникам незаконних воєнізованих формувань «ДНР», на призначення на посаду «заместителя начальника полиции (по оперативной работе) Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике».

Надалі, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території у м. Донецьк, Донецької області, Горячева В.І. «приказом заместителя Министра МВД по Донецкой народной республике МВД России № 202 л/с от 21.02.2023 принято на должность заместителя начальника полиции (по оперативной работе) Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике».

Крім того, 21.02.2023 Горячеву В.І. указом президента рф №114 присвоєно «специальное звание высшего начальствующего состава и воинского звания высшего офицера «генерал-майора полиции».

У вересні 2023 року, але не пізніше 21.09.2023 (більш точну дату та час в ході досудового розслідування не встановлено), Горячев В.І. перебуваючи на посаді «заместителя начальника полиции (по оперативной работе) Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике» взяв участь у церемонії вручення (у невстановленому і ході слідства місці) на окупованій території Донецької області та отримав орден «Мужества», про що 21.09.2023 викладено відеозапис у мережі Інтернет на Telegram-каналі «МВД по ДНР» під назвою «Александр Горовой вручил награды сотрудникам МВД по Донецкой Народной Республике Первый заместитель Министра внутренних дел Российской Федерации генерал-полковник полиции Александр Горовой принял участие в торжественной церемонии вручения государственных и ведомственных наград отличившимся сотрудникам Министерства внутренних дел по Донецкой Народной Республике.».

У вересні 2023 року, але не пізніше 27.09.2023 (більш точну дату та час в ході досудового розслідування не встановлено), Горячев В.І. перебуваючи на посаді «заместителя начальника полиции (по оперативной работе) Министерства внутренних дел по Донецкой» взяв участь у церемонії вручення (у невстановленому і ході слідства місці) на окупованій території Донецької області та вручив медалі «За доблесть в службе» невстановленим співробітникам «ОМВД России «Енакиевский», про що 27.09.2023 викладено відеозапис у мережі Інтернет на Telegram-каналі «МВД по ДНР» під назвою «Заместитель начальника полиции МВД по ДНР наградил сотрудников ОМВД России «Енакиевский».

Таким чином, Горячев Василь Іванович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме, у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Старший слідчий
Третього слідчого відділу
(з дислокацією у м. Маріуполі)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого в м. Краматорську

Олена ФЕСЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор відділу нагляду за
додержанням законів
територіальним управлінням
Державного бюро розслідувань
Донецької обласної прокуратури
— травня 2025 року

Наталія ДУРАВКІНА